

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

The role of control in allocating international responsibility in collaborative military operations

Boutin, B.L.

Publication date

2015

Document Version

Final published version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Boutin, B. L. (2015). *The role of control in allocating international responsibility in collaborative military operations*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Summary

The Role of Control in Allocating International Responsibility in Collaborative Military Operations

INTRODUCTION

This thesis analyses the fundamental role of control for allocating responsibility in collaborative military operations, where elements of command and control are distributed between several States and international organizations during the operation. In this context of shared military control, the main research question of this thesis is as follows: what is the role of the notion of control in allocating international responsibility in collaborative military operations? In terms of methodology, the study engages in a reinterpretation of existing rules through the lens of the concept of causal control, in the context of military operations. The analysis starts from a solid account of established rules and mainstream interpretations on the topic of responsibility in military operations. Finding that existing principles can be unclear or unable to grasp certain factual scenarios arising in military operations, the thesis proposes to develop new ways of understanding and applying them in particular factual scenarios. In order to guide the reinterpretation of rules of responsibility in military operations, the study relies on a conceptual analysis and identifies causal control as fundamental concept to allocate responsibility. Applying this conceptual analysis to the context of collaborative military operations, the thesis demonstrates that control and its causal dimension are fundamental notions when enquiring into allocation of responsibility in military operations.

CHAPTER 1. THE CONTEXT OF RESPONSIBILITY IN COLLABORATIVE MILITARY OPERATIONS

Chapter 1 presents military notions and factual realities that allow understanding the context in which matters of responsibility are analysed. It defines the meaning of control in the military context, and describes the modalities according to which military control is shared amongst participants. Further, it presents factual scenarios of harmful

conduct in military operations, in order to identify the main types of harmful acts and the factual context in which they occur.

CHAPTER 2. ATTRIBUTION BASED ON EFFECTIVE CONTROL OVER THE HARMFUL CONDUCT OF INTERNATIONAL MILITARY FORCES

Chapter 2 addresses attribution of conduct, and argues that the conduct of soldiers should be attributed to the entity which exercised the form of military control which was causally connected to the conduct of a soldier. In the first part, it engages in a review of established rules and interpretations concerning attribution of conduct in operations led by an international organization and in coalitions operations, and identifies the problems and limits of the current legal framework. In a second part, it engages in a reinterpretation of these rules based on a conceptual analysis of the fundamental notions underlying attribution of conduct, and identifies how control in the military sense informs the determination of responsibility. The thesis argues that control forms the basis for attribution of conduct because controlling the conduct of a soldier means in a sense causing that conduct to occur. Applied to the military context, each form of military control (such as operational or strategic) can be causally linked to different types of harmful conduct. For the purpose of attribution, the form of military control that can be seen as a cause of the harmful conduct of a soldier qualifies as effective control and forms the ground on which the conduct can be attributed.

CHAPTER 3. DERIVED RESPONSIBILITY BASED ON INDIRECT CONTROL OVER THE CONDUCT OF OTHER PARTICIPANTS

In Chapter 3, it is argued that derived responsibility can be seen as grounded in the exercise (or lack thereof) of indirect control over the conduct of other participants. The Chapter first reviews the varied grounds on which responsibility in connection with the conduct of another can be assessed under current law. It addresses both general rules of derived responsibility found in secondary rules, such as aid or assistance, and specific rules of derived responsibility arising from primary norms applicable to military operations, such as the duty to ensure respect for humanitarian law, and pinpoints a number of difficulties arising when applying them to complex scenarios of military collaboration. In its second part, a reinterpretation of derived responsibility in military operations in terms of indirect causal control is proposed. It enquires into the significance of the different ways through which participants can exercise influence over the conduct of another in the military context, and identifies indirect control causally contributing to the conduct of another as an overarching ground for derived responsibility in military operations. Control is indirect in that it is not exercised directly over the conduct of a soldier, but rather over another

participant which itself exercises control over the conduct of the soldier. Indirect control constitutes a ground for derived responsibility both positively when it is unduly exercised, and negatively when a failure to control is linked to the wrongful conduct of another.

CHAPTER 4. DISTRIBUTION OF SECONDARY OBLIGATIONS AMONGST PARTICIPANTS BASED ON FORMS AND DEGREES OF CONTROL

Finally, Chapter 4 addresses the distribution of secondary obligations amongst responsible entities, and argues that where more than one entity bears responsibility with regards to a harmful outcome, secondary obligations can be distributed based on the forms and degrees of control identified in Chapters 2 and 3. It first reviews relevant existing rules, showing that they provide limited answers to the issues raised by the distribution of secondary obligations in collaborative military operations, before suggesting possible solutions analysing the content of responsibility through the lens of control. To determine whether reparation should be solidary or proportionate, it proposes to refer to the form of control which gave rise to responsibility. Further, the Chapter argues that reparation can be apportioned by referring to the relative causal significance of the forms and degrees of control identified in the thesis.

CONCLUSIONS

Bringing together the different parts of the argument, the Conclusions of the thesis affirm that the role of control in allocating responsibility in collaborative military operations is fundamental and multidimensional.

Samenvatting

De Rol van Controle in de Verdeling van Internationale Aansprakelijkheid in Gezamenlijke Militaire Operaties

INTRODUCTIE

Dit proefschrift analyseert de fundamentele rol van controle voor de verdeling van aansprakelijkheid in gezamenlijke militaire operaties waarin elementen van commandovoering tijdens de operatie worden uitgevoerd door verschillende staten en internationale organisaties. Met betrekking tot het uitoefenen van gedeelde militaire controle luidt de belangrijkste onderzoeksvraag van dit proefschrift als volgt: wat is de rol van het begrip controle bij het verdelen van internationale aansprakelijkheid in gezamenlijke militaire operaties? Qua methodologie richt dit onderzoek zich primair op een herinterpretatie van bestaande wettelijke regels en bekijkt deze door de lens van het concept van causale controle in het kader van militaire operaties. De analyse begint met een bespreking van de toepasselijke wettelijke regels en de meest gangbare interpretaties ten aanzien van internationale aansprakelijkheid tijdens militaire operaties. In het proefschrift wordt vastgesteld dat bestaande internationaal rechtelijke beginselen onduidelijk zijn dan wel niet in staat zijn om bepaalde feitelijke scenario's die zich in militaire operaties voordoen te vangen. In het proefschrift wordt derhalve voorgesteld om de beginselen opnieuw te interpreteren en toe te passen in specifieke feitelijke scenario's. Dit onderzoek baseert zich daarbij op een conceptuele analyse en identificeert causale control als fundamenteel concept om aansprakelijkheid toe te wijzen. Dit dient om de herinterpretatie van de wettelijke regels aangaande aansprakelijkheid in militaire operaties vorm te geven. Het proefschrift toont daarmee aan dat controle en causale dimensie fundamentele begrippen zijn voor het beantwoorden van de vraag naar verdeling van aansprakelijkheid bij militaire operaties.

HOOFDSTUK 1. DE CONTEXT VAN AANSPRAKELIJKHEID IN GEZAMENLIJKE MILITAIRE OPERATIES

Hoofdstuk 1 bespreekt militaire begrippen en de feitelijke realiteit die bijdragen aan een goed begrip van de context waarin kwesties van

aansprakelijkheid spelen. Het hoofdstuk geeft een betekenis van controle in een militaire context en beschrijft de wijze waarop militaire controle wordt gedeeld doordeelnemers aan een operatie. Verder worden feitelijke scenario's van schadelijke handelingen in militaire operaties uiteengezet zodat de belangrijkste soorten schadelijke handelingen en de feitelijke context waarin deze voorkomen kunnen worden geïdentificeerd.

HOOFDSTUK 2. TOEKENNING GEBASEERD OP EFFECTIEVE CONTROLE OVER SCHADELIJKE HANDELINGEN VAN INTERNATIONALE MILITAIRE STRIJDKRACHTEN

Hoofdstuk 2 behandelt de toerekening van schadelijke handelingen en stelt dat het handelen van soldaten moet worden toegeschreven aan de actor die de vorm van militaire controle heeft uitgeoefend die oorzakelijk verbonden was aan het handelen van een soldaat. Het hoofdstuk bespreekt eerst de wettelijke regels en interpretaties inzake de toerekening van handelingen voor operaties die onder leiding van een internationale organisatie staan, en voor gezamenlijke operaties. Het hoofdstuk identificeert hier problemen en beperkingen van het huidige wettelijke kader. Het tweede deel van het hoofdstuk gaat over de herinterpretatie van deze regels op basis van een analyse van fundamentele begrippen die aan toerekening van handelingen ten grondslag liggen. Het hoofdstuk laat vervolgens zien hoe controle, opgevat in een militaire zin, van invloed is op de vaststelling van aansprakelijkheid. Het proefschrift stelt dat controle de basis vormt voor de toerekening van handelingen, omdat het hebben van gezag over het handelen van een soldaat in zekere zin dat handelen veroorzaakt. Toegepast in een militaire context blijkt dat elke vorm van militaire controle (zoals operationele of strategische controle) causaal kan worden gekoppeld aan verschillende soorten schadelijke handelingen. De vorm van militaire controle die kan worden gezien als oorzaak van het schadelijk handelen van een soldaat kwalificeert ten behoeve van toekenning als effectieve controle en is de basis waarop de handeling kan worden toegerekend.

HOOFDSTUK 3. AFGELEIDE AANSPRAKELIJKHEID OP BASIS VAN INDIRECTE CONTROLE OVER HET HANDELLEN VAN ANDERE DEELNEMERS AAN DE OPERATIE

In hoofdstuk 3 wordt betoogd dat afgeleide aansprakelijkheid kan worden gebaseerd op de uitoefening (of het ontbreken daarvan) van indirecte controle over het handelen van andere deelnemers aan de operatie. Het hoofdstuk vangt aan met een overzicht van de verschillende grondslagen in het huidige internationale recht voor aansprakelijkheid voor het handelen van andere actoren. Het hoofdstuk bespreekt zowel de algemene regels van afgeleide aansprakelijkheid die te vinden zijn in

secundaire regels, zoals hulp of assistentie, als de specifieke regels van afgeleide aansprakelijkheid die voortvloeien uit de primaire normen die van toepassing zijn op militaire operaties, zoals de verplichting om respect voor het oorlogsrecht te waarborgen. Een aantal moeilijkheden die voorkomen in de vaak complexe scenario's van militaire samenwerking worden genoemd. In het tweede deel van het hoofdstuk wordt een herinterpretatie van afgeleide aansprakelijkheid bij militaire operaties in termen van indirecte causale controle voorgesteld. Verder wordt de betekenis van de verschillende manieren waarop de deelnemers aan een operatie invloed kunnen hebben op het handelen van andere actoren in de militaire context besproken, en wordt indirecte controle die oorzakelijk bijdraagt aan het handelen van een ander als een overkoepelende grondslag voor afgeleide aansprakelijkheid bij militaire operaties geïdentificeerd. Controle is indirect in de zin dat het niet rechtstreeks uitgeoefend wordt over het handelen van een soldaat, maar over een andere deelnemer die controle oefent over de handelingen van de soldaat. Indirecte controle vormt een basis voor afgeleide aansprakelijkheid zowel in actieve zin positief, als het onnodig wordt uitgeoefend, als in passieve zin negatief, wanneer een gebrek aan controle is gekoppeld aan het onrechtmatige handelen van een ander.

HOOFDSTUK 4. VERDELING VAN SECUNDAIRE VERPLICHTINGEN ONDER DE DEELNEMERS OP BASIS VAN VORMEN EN GRADATIES VAN CONTROLE

Hoofdstuk 4 richt zich op de verdeling van de secundaire verplichtingen onder de aansprakelijke actoren en stelt dat wanneer meer dan één actor aansprakelijkheid voor een schadelijke uitkomst draagt, secundaire verplichtingen kunnen worden verdeeld op basis van de vorm en mate van controle die in hoofdstuk 2 en 3 zijn besproken. Hoofdstuk 4 bespreekt eerst de bestaande toepasselijke wettelijke regels waaruit blijkt dat zij een beperkt antwoord geven op vragen met betrekking tot de verdeling van de secundaire verplichtingen in gezamenlijke militaire operaties. Daarna wordt de inhoud van aansprakelijkheid door de lens van controle geanalyseerd en worden er mogelijke oplossingen voorgesteld. Om te bepalen of rechtsherstel solidaire of proportioneel zou moeten zijn, verwijst het hoofdstuk naar de vorm van controle die tot de aansprakelijkheid heeft geleid. Het hoofdstuk stelt verder dat rechtsherstel kan worden toegewezen onder verwijzing naar de relatieve causale betekenis van de vorm en mate van controle die in het proefschrift zijn geïdentificeerd.

CONCLUSIES

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de rol van controle bij de toewijzing van de aansprakelijkheid in gezamenlijke militaire operaties fundamenteel en multidimensionaal is.